

Vergaderjaar 1989-1990

20 583

Wijziging van de Wet op de ondernemingsraden en van de Arbeidsomstandighedenwet, strekkende tot opheffing van de samenloop van beide wetten en tot vereenvoudiging van de geschillenregelingen in de Wet op de ondernemingsraden

Nr. 23

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 16 oktober 1989

Tijdens de behandeling in tweede termijn van bovenvermeld wetsvoorstel heb ik nadere schriftelijke informatie toegezegd op vragen van respectievelijk mevrouw Schimmel en de heer Linschoten.

1. Mevrouw Schimmel meende een wijziging te onderkennen in de samenstelling van de z.g. onderdeelcommissies die niet zou zijn toegelicht tijdens de schriftelijke behandeling. Het gaat om het huidige artikel 15, tweede lid, van de Wet op de ondernemingsraden, waarin is bepaald: «In deze commissies kunnen in die onderdelen werkzame personen, alsmede leden van de ondernemingsraad zitting hebben.» Het voorstelde artikel 15, derde lid, bepaalt: «In een onderdeelcommissie kunnen naast een of meer leden van de ondernemingsraad uitsluitend in het betrokken onderdeel werkzame personen zitting hebben.» Deze wijziging is louter van redactionele aard en beoogt geen verandering te brengen in de strekking van de bepaling. Noch in de huidige wet, noch in het wetsvoorstel is derhalve een verplichting beoogd voor de ondernemingsraad om een of meer van zijn leden deel te doen uitmaken van een onderdeelcommissie.

2. In de discussie over amendement nr. 20 dat het schrappen beoogt van het wetsvoorstel om hoger beroep open te stellen van beschikkingen van de kantonrechter op de ondernemingskamer van het gerechtshof te Amsterdam, heeft de heer Linschoten gevraagd naar de praktische overwegingen van de voorkeur van sociale partners voor hoger beroep op de rechtbank. De heer Linschoten haakte daarbij in op het unanieme advies van de S.E.R. d.d. 24 oktober 1986. In mijn beantwoording heb ik gezegd te menen dat één van de sociale partners inmiddels van dit standpunt is teruggekomen en zich geschaard heeft achter het wetsvoorstel. Uit nadere informatie is mij thans gebleken dat de Federatie Nederlandse Vakbeweging in een brief d.d. 12 september 1988 aan de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid van de Tweede Kamer het volgende heeft opgemerkt (pag. 14): «In afwijking van het advies van de S.E.R. op dit punt, is in lid 9 (van artikel

36) de ondernemingskamer van het gerechtshof te Amsterdam aange-
wezen als hoger-beroepsinstantie. De F.N.V. onderschrijft bij nadere
overweging, onder kennisneming van de in de (memorie van) toelichting
aangevoerde argumenten, deze keuze.»

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. de Koning